

Τα-Τα όπως κούτσουλοι

written by Σιόρα Λέντζω | 15.03.2024

το τατατατα είναι της Δρούζα
το Απαπαπαπα της Βανδή
το τιτιτιτι του Αλκαίου
το ποποποποπο της Τσαμπά
το σεσεσεσε του Τσαλίκη...

πνευματικά δικαιώματα...
όχι αστεία... 😄

Σήμεραρις εχολεύτηκα και δε μου κλειεί το μάτι,
Τση Δρούτσας την πετυχεσιά εξήλεψε η Σάτι.
Καπολαβόρο ποίγημα που είχε σιάσει η πρώτη,
Ποσούμπελο το πιο καλό σ' όλη την ανθρωπότη.
"Τατά τατά" τί έμπνεψη!!! Από τσι χίλιες μία,
Απ' άκρη σ' άκρη στο ντουνιά σαρώνει τα ταμεία.
Η Σάτι πλήρη άσκωσε για τη γιουροβυζιώνε,
Να τονε χώσει προσπαθεί με κόλυβα αλουνώνε.
Τατά τατά κι ελόου τση, κουνώντας το μαλλί της,
Μπροστά της δεν πασάρουνε, Σεφέρης και Ελύτης.
Τι στίχος βαθυστόχαστος, τατά με τόσο κάρυ,

Για την ιναμοράτα τση να κουντουλάει σα ζάρι.
Τ' ακούγω κι αναρίτσιασα...μια πού 'μαι και μοντέρνα,
Σα ντο σκουρτζίκι να λαλεί, οπού 'πεσε στη στέρνα.
Φύση, γιατί δε μου 'δωκες, εσύ που λειεις και δένεις,
Ένα μπουτσούνι τάλαντο και μένα τση φλιμένης..
Να τραγουδήσω δε μπορώ, δεν κάνω για ζωγράφος, για συγγραφέας δε φελώ ή
σεναριογράφος.
Τότσο σποντί να λάχαινε στην εδική μου πένα,
Όπως το Σέξπιρ κρένουνε, θα κρένανε και μένα.
Πιο διάσημη είθα γενώ, από τσι άλλες δύο,
Εις τσου κορφούς θα έφερνα το πρώτο το βραβείο.
Η σιόρα Λέντζω παναπεί, η Σάτι και η Δρούτσα, με κόμπο ευρωπαϊκό εδέσανε την
.....
Είδατε που σας το 'λεγα τση μοίρας μου το κρίμα;
Σε μίγια λέξη κόλλησα και δε μου βγαίνει η ρίμα.
Αγιούτο, ορέ σύντολοι τη ρίμα ν' αποσώσω,
Μήπως και στο γιουροβυζιώ θέλουν να τσου στιχώσω.
Τόμου και οι τρεις ειμάστενε οι πρώτοι τω σπουδαίω
Τατά τατά στα μούτρα μας και όλω των Ογρωπαίω.